

УДК 371.011

Роман Л.Ю. (Україна, Ужгород)

ОЦІНКА ЯКОСТІ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ УЧНІВ 4-ИХ КЛАСІВ У СІЛЬСЬКІЙ ТА МІСЬКІЙ ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Екологічне виховання дитини – це виховання гармонійної особистості. Формування екологічної культури дитини – дуже важлива складова її гармонійного розвитку. Успіх екологічного виховання великою мірою залежить від врахування ряду педагогічних вимог. У вчених-педагогів поки що не склалося єдиної думки в питанні, які саме умови сприяють ефективному засвоєнню учнями екологічних знань та вихованню їх на основі екологічної культури. На думку педагогів, головною умовою успішного формування в учнів екологічної культури є вміння поєднання навчального матеріалу екологічного змісту із практичною діяльністю школярів у природному середовищі.

Для порівняльної оцінки якості екологічної освіти учнів 4-их класів у сільській (на прикладі ЗОШ I-III ст. с. Кам'яниця Ужгородського району) та міській (на прикладі ЗОШ №15 I-III ст. м.Ужгород) початковій школі проведено тестування школярів.

Тест-анкети розроблено на основі навчальних підручників з дисциплін «Природознавство» та «Я і Україна», а також враховуючи вікові особливості учнів четвертого класу, їх фізичну і психологічну підготовку до проведення подібних опитувань. Анкета для опитування учнів 4-их класів складається з 14 запитань, до яких пропонується три варіанти відповідей, одна з котрих є правильною.

Результати опитування учнів 4-го класу представлено у вигляді діаграми (Рис.1.):

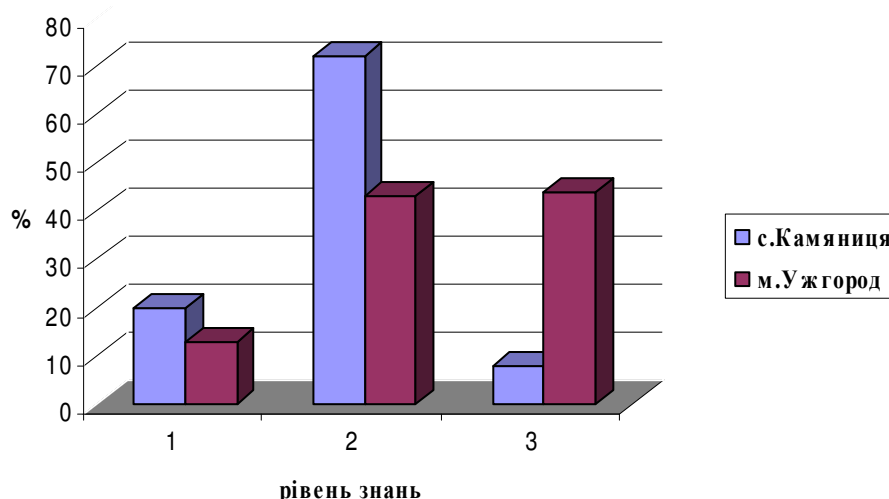

Рисунок 1 – Діаграма рівня екологічної культури учнів 4-го класу:

1 – високий, 2 – середній, 3 – низький.

Аналізуючи дані діаграми (Рис.1) видно, що високий рівень знань переважає в учнів Кам'яницької ЗОШ I-III ст., а саме: відсоток учнів з високим рівнем екологічної культури становить 20%, а в Ужгородській школі № 15 складає 13 %.

Встановлено, що учні сільської школи мають дещо вищу екологічну культуру, порівняно з учнями, які навчаються у міських школах, що узгоджується з їх поточними оцінками з шкільних дисциплін «Природознавство» та «Я і Україна». Встановлено, що діти в селі більше часу перебувають на природі, ніж діти в місті, вони допомагають своїм батькам засаджувати город, і тому розуміють цінність всього, що їх оточує. Діти в місті не так часто бувають на природі і в значно меншій мірі допомагають своїм батькам по господарству.